FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 28 november 2013

832/2013

Jord- och skogsbruksministeriets förordning

om djursjukdomskrav som ställs på djur och djurprodukter som exporteras till stater utanför Europeiska unionen och om inspektioner av dessa

Utfärdad i Helsingfors den 25 november 2013

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av lagen om djursjukdomar (441/2013):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på export av djur och djurprodukter från Finland till en annan stat än en medlemsstat enligt definitionen i 6 § 25 punkten i lagen om djursjukdomar (441/2013).

Förordningen tillämpas på export enligt 1 mom. även när de djur eller djurprodukter som förs ut ur Finland transporteras via en annan medlemsstat. I det fallet ska ytterligare iakttas vad som föreskrivs om saken i 9 kap. i lagen om djursjukdomar och med stöd av det.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *destinationsstat* en annan stat än en medlemsstat dit djuren och djurprodukterna ska föras, och

2) *datasystemet Traces* det integrerade veterinärdatasystem som avses i kommissionens beslut 2004/292/EG om idrifttagande av systemet Traces och om ändring av beslut 92/486/EEG.

3 §

Krav på exportdugliget

Bestämmelser om krav som ställs på livsmedel och foder som exporteras till en annan stat än en medlemsstat finns i artikel 12.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor om gäller livsmedelssäkerhet.

Bestämmelser om exportdugligheten för djur och djurprodukter finns dessutom i

1) artikel 43 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (*förordning om animaliska biprodukter*),

2) artikel 26 i kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådet förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa pro-

ver och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen, och

3) artiklarna 15 och 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati samt i avsnitt E i kapitel V i bilaga IV, punkt 10.3 i bilaga V och kapitel D i bilaga VIII till den förordningen.

Om avtal har ingåtts om export av djur eller djurprodukter mellan Finland eller Europeiska unionen och någon annan stat än en medlemsstat ska bestämmelserna i det avtalet också iakttas.

4 §

Registreringsskyldighet

Registreringsskyldigheten enligt 70 § i lagen om djursjukdomar gäller export av sådana djur och djurprodukter som nämns i bilaga 1.

Registrering krävs dock inte när

1) man transporterar sällskapsdjur,

2) en enskild person för med sig eller sänder en ringa mängd djurprodukter i annat än kommersiellt syfte,

3) en ringa mängd djurprodukter transporteras eller sänds som prover,

4) djur som förts in i Finland för temporärt uppehåll i landet förs ut ur landet, eller

5) djur eller djurprodukter transporteras via finskt territorium.

5 §

Exportkontroll

Aktören ska sörja för att djur och djurprodukter undersöks och inspekteras för att säkerställa att de importkrav som ställs av destinationsstaten och eventuella krav i fråga om transitering via någon annan stat uppfylls och att de bestämmelser och avtal som avses i 3 § iakttas.

Aktören ska avtala om platsen och tidpunkten för exportkontroll med den tillsynsmyndighet som utför kontrollen.

6 §

Uppgifter som ska antecknas i veterinärintyget

I veterinärintyget ska de uppgifter antecknas som de importkrav som ställs av destinationsstaten och eventuella krav i fråga om transitering via någon annan stat förutsätter. Om de uppgifter som ska antecknas i veterinärintyget har fastställts i ett avtal enligt 3 § 3 mom., ska dessa krav också iakttas.

Veterinärintyget får innehålla endast sådana uppgifter som den tillsynsmyndighet som utfärdar intyget förfogar över eller själv kan kontrollera. Uppgifterna i veterinärintyget kan emellertid också grunda sig på

1) något annat tillförlitligt intyg eller dokument, förutsatt att den tillsynsmyndighet som utfärdar veterinärintyget förfogar över intyget eller dokumentet i fråga när den utfärdar veterinärintyget,

2) uppgifter som någon annan myndighet har bestyrkt, eller

3) uppgifter om den övervakning av förekomsten av djursjukdomar som ska genomföras med stöd av lagen om djursjukdomar, uppgifter om den plan för egenkontroll som en myndighet godkänt eller uppgifter om den hälsoövervakning som föreskrivs i lagen om djursjukdomar.

Veterinärintyget ska göras upp på det språk som destinationsstaten förutsätter och vid behov på något annat språk som den som undertecknar intyget förstår. Veterinärintyget ska riktas till en mottagare.

7 §

Veterinärintygets form

Veterinärintyget ska bestå av

1) ett pappersark,

2) två eller flera sidor som är en del av ett enhetligt häfte, eller

3) två eller flera numrerade sidor där också det totala antalet sidor framgår av varje sida.

Veterinärintyget ska numreras med ett eget referensnummer. Om veterinärintyget består av flera sidor ska referensnumret vara antecknat på varje sida. Färgen på underskriften och stämpeln ska avvika från den färg som vete-

rinärintyget är utskrivet på. Om destinations- eller transiteringsstaten har fastställt krav på veterinärintygets form eller egenskaper, eller om det har överenskommits om dessa i ett avtal som avses i 3 § 3 mom., ska dessa krav också iakttas.

8 §

Förfarande för utfärdande av veterinärintyg

Den tillsynsmyndighet som utfärdar veterinärintyget ska känna till vilka undersökningar och inspektioner som krävs för att ett intyg ska utfärdas. Tillsynsmyndigheten får inte utfärda veterinärintyg förrän alla de punkter i intyget som gäller exportpartiet i fråga är ifyllda. Veterinärintyget ska utfärdas medan det exportparti som intyget gäller ännu omfattas av tillsynsmyndighetens tillsyn.

Med avvikelse från vad som bestäms i 1 mom. kan för ett exportparti som inte längre omfattas av myndighetstillsyn utfärdas ett nytt veterinärintyg som ersätter det ursprungliga intyget, om det ursprungliga intyget har förkommit, förstörts eller innehåller fel, eller om de uppgifter om exportpartiet som antecknats i det inte längre är korrekta. Den tillsynsmyndighet som har utfärdat det ursprungliga veterinärintyget ska makulera intyget och utfärda ett ersättande veterinärintyg. I det ersättande veterinärintyget ska antecknas att intyget ersätter det ursprungliga intyget samt det ursprungliga intygets referensnummer och datum för utfärdande. Det ursprungliga veterinärintyget ska, om möjligt, returneras till den tillsynsmyndighet som har utfärdat det.

Veterinärintyget lämnas till aktören för att fogas till exportpartiet. Den tillsynsmyndighet som utfärdar veterinärintyg ska bevara kopior av de intyg som den utfärdat och föra bok över dem. Kopior på veterinärintygen ska bevaras i minst tre år.

9 §

Användning av datasystemet Traces

Ett veterinärintyg ska göras upp med hjälp av datasystemet Traces, om en mall för intyg över export av djuret eller djurprodukterna i fråga har lagts in i systemet.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

Helsingfors den 25 november 2013

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Veterinärråd Hentriikka Kontio

Bilaga I

Djur och djurprodukter vars export omfattas av registreringsskyldighet

1. Levande djur

1.1. klöv- och hovdjur med undantag av hästdjur som införts eller ska införas i stamboken över den aktuella rasen eller som införts i registret för en internationell organisation som har överinseendet för hästar avsedda för tävling eller kapplöpning (registrerade hästdjur)
1.2. fåglar
1.3. fiskar, blötdjur och skaldjur
1.4. långtungebin
1.5. pälsdjur
1.6. djurparksdjur
1.7. hundar, katter, frettar och illrar
1.8. andra däggdjur än sådana som nämns ovan

2. Könsceller och embryon

2.1. könsceller och embryon från däggdjur (med undantag för könsceller och embryon från hundar och katter)
2.2 kläckägg
2.3. rom och mjölke

3. Animaliska livsmedel

3.1. kött och bearbetade produkter av kött och sammansatta produkter som innehåller bearbetade produkter av kött
3.2. fiskeriprodukter och beredda och bearbetade produkter av dem, levande musslor, tagghudingar, manteldjur och havssnäckor samt sammansatta produkter som innehåller bearbetade fiskeriprodukter
3.3. mjölk och mjölkbaserade produkter samt sammansatta produkter som innehåller mjölkbaserade produkter
3.4. fågelägg, äggprodukter och sammansatta produkter som innehåller äggprodukter
3.5. honung, drottninggelé och andra biodlingsprodukter som är avsedda att användas som livsmedel

4. Animaliska biprodukter

Animaliska biprodukter och därav framställda produkter som nämns i förordning om animaliska biprodukter.

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET EDITA PRIMA AB / EDITA PUBLISHING AB ISSN 1456-9663 / 0787-3182 (tryckt)